

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Qualiter seculari vita despecta, magistro Gerardo adhæsit. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT VI.

De conuersione eius per predicationem magistri Gerardi.

Nec distulit pietas Salvatoris nostri succurrere ouiculæ erranti, quæ inter nebulas gloriæ secularis versabatur, non sine periculo grandi. Cum igitur tempus miserendi eius aduenisset, pius pastor animarum, ouem suam pretio sanguinis sui carè redemptam, de medio laqueorū cauè subtraxit; & ad sanctæ cōgregationis caulam, quam rectorus erat, clementer induxit. Prædicante namque venerabili magistro Gerardo Magno euangelii Christi per dioccesim Traiectensem, multi clerici & laici audito verbo Dei, reliquerunt vanitates seculi, cupientes euadere pœnas ignis æterni, & regna cœlestia per pœnitentiam & loctum adipisci. Viua etenim vox magistri prædicantis, tanto fortius ualuit in cordibus audientium, quanto perfectius cæteros præibat in via virtutum; ut fidem sermonibus eius daret sancta conuersatio in operatione ostensa.

2. Cum igitur Dauentriæ apud sanctam Mariam frequenter prædicaret, affuit etiã magister Florentius diligenter auscultas, quid diceret, & lumine cœlestis sermonis sapienter foris instructus, mox interius irradiatus est; & corde compunctus. Solebat enim prædicator egregius interdum oculos suos dirigere ad adfates, & pro audientium qualitate ac utilitate, sermonem suum formare in altum vel longum per feruoris excessū; quemadmodū cupidi piscatores ibi latius sua retia laxant, quò plures pisces confluisse opinantur. Diuina itaque inspiratione actum est, ut magister Florentius ætate iuuenili decorus, & sufficienter præbendatus, vocem Domini libenter audiret, & sonitum cœlestis fistulæ non surda aure pertransiret; sed ad se utiliter traxit, quod ad omnes generaliter per os magni prædicatoris emanauit. Erat enim de ouibus illis, de quibus Saluator noster prædixit: *Oues mea uocem meam audiunt, & ego cognosco eas, & sequuntur me.* Ioan. 10.

CAPVT VII.

Qualiter seculari uita despecta, magistro Gerardo adhaesit.

Igitur spiritu Dei afflatus magister Florentius, ac rore cœlesti intime perfusus, repente pedem uanitatis retraxit, quem in huius seculi itinere figere cœperat. Perpenditque prudenter, quid sequeretur post fugitiua gaudia carnis, quia profecto mors seua & luctus æternus. Ideoque ne florigeram Angelorum patriam amitteret, falsos mundi honores spernere decreuit,

& humilem vitam Christi sectari pro optimo duxit. Cupiens ergo magistro Gerardo familiarius loqui, quem vidit magnum zelum animarum ad omnes habere, non differt ad eius reuerentiam fidenter accedere, cui quid intus gerebat, tanquam amico & secretario Dei ex ordine narrat.

2. At ille venientem gaudenter acceptans, charitatis sinum aperit, colloquium desideratum prebet; paratus rationem reddere, de quibuscunque voluisset sciscitari. Itaque in vnum conuenientes, ea que salutaria sunt dulciter conferunt. Exardescunt corda amborum caelestibus, vilescunt omnia terrena, ratificantur consilia bona de diuina seruitute tenenda. Efficiuntur deinceps in fraternitatis amore vnanimis, qui in sancte conuersationis proposito ad patriam in Domino feruent. Quibus affuit etiam multiplex gratia Christi, vt non tantummodo sibi, sed & proximis suis proficerent ad salutem. Nam additi sunt illis ad solatiū amplioris gaudij, & decorem domus Dei nostri, quidam literati & eloquentes viri, qui dono Spiritus sancti vehementer inflammati, elegerunt vestigijs Christi firmiter adherere, atque per contemptum mandanorum & fortia bella vitiorum ad aeterna bona transire.

CAPVT VIII.

Qualiter ipse iam plene conuersus, complures alios conuertit.

1. **C**umque suauissimus diuini amoris auster, hortulum cordis magistri Florentij crebrius persfaret, & fletibus irrigaret, cepit magna deuotione fecundari, & ad extrahendum alios de sordibus peccatorum pia emulatione moueri. Dedit ergo operam ad habendum fratres spirituales, qui dudum studio literarū intentus delectabatur socios habere seculares. Nam igne quo ipse iam erat accensus, cupiebat & alios secum accendere, & luminae, quo fuerat à Deo illustratus, non tardauit ad se venientes verbis & exemplis lucidis informare. Suasit igitur clericis ac laicis, Deo seruire volentibus, praua consortia fugere, ad audiendū verbum Dei properare, humilitatem Christi sectari, & sanctorū vitam ad imitandum aspiceret, quatenus per continentiae virtutem & precepta dominica, præmia consequerentur aeterna.

2. Nec fuit inutilis labor, quem pro lucrands animabus impendit, sed copiosus inde fructus excreuit. Plures namque iuuenes & virgines, eius salutari consilio freti, relictis parentibus & amicis, humiliter & deuorè incedere ceperunt, & secularem vitam odientes, apostolico more socialem in Christo conuersationem

ncm